

خُرونے داستونپن

رخشونہ یت دولت

نیشیج: حسینی حسنیار شغنائی

۲۵ اکتوبر ۲۰۱۹

رخشونہ داد ات نهن بن خو بابگے بنهر لهکچود خو صد آه یت الم قنیرپن تاید. وپف بنهرپن اس وپف پرچوفا ات وپف بن اس وپف بنهر چه پرچیفا فا. ظریف خون لپ به ناموس چارک فا. یو تیار فا خو وطن اڤن خو جون ڌید ات افسوس جون ڌند ارد جای نه فا. ظریف خون ات خاله نسیمه گهپ مدوم یه ک-اد فا ماش وطن بن پرچوفا، ماش بن چود به وطن، ماش ام به یه چیزب رپد. ماش ڌستن ماش کهل تیر ات خو بنهر ام لهکچود. ناصر خسرو جناوام خو زادگاه لهکچود یه ڌبو ات غول خو رخاست ام. خو بنهر نوم بن دے انجوفا وپف غهرڌ لپ فا. ظریف خون اند یه گهپ فا فک وخت تکرار وے چود: "وژام خو کودکے یت خو جووانے یت نوجوانے بننست. مو بخت ات مو اقبال مو بنهر درون فا وپف ام ڌاد ژیر یه بیرخو توید ام، بعد اس مو یدبن ناگ فریبن خو یه پیڌ مو نهوبن."

ظریف خون ات خاله نسیمه ند اس دارجهون یه رزبن دوند. رخشونہ وپف سر گرانبها نگین فا، یه وپف تاجے سر ات وپف خیم درون غهخک.

رخشونہ شونزده ساله فا ات عاشق ست. عشق دس وم پس کیل ڌاڌج ادے ژاو وم تر خیم فربرخ یاڌد. بلند قهد، تئرخونج ات تئر فرور، سفید بست غه. وے صدا غله چارک اند جناو. دوس هوا بلند وے فسک هر یه چه نه خهفتت. زمهڌ تیر پاڌ خه ربیزد لوفا اس مو خوش فے دولت تو تیر پوند خه تیزد. دپف گهپ بن کاربن اڤن ام عیب دار وے چه چید نست. جووانے خبب یه بهار. خوند ازود چسے خوند ازم نه لوفا یم قشلاق بچه. قشلاق بچه نو ار بنهر خه یاڌ، یه سالبخ ته خو نه فرپد. خو داد ات نهن اند یه کو یه پخ ات یستن ڌوگه یخ وے ند. یخنبن ته مس دولت جون خه لوڤن وپف غپف درون آب سد، همسایگون مس وے نوم تیر قسم خهر بن.

سالین ته گُرسټ (گُرسټ) ته ٻين. رخسونه ته مس مکتب بنايد، يه سالگه غل رڀڄ تر دانشگاه تيداو ارد. رخسونه ره يه سال يه قرن داڻگه دراز دقبت. قرن تيار سوڊ ات يم سال ته بنا اچٻ آخر نه سوڊ. مززونج ارد تر گرڙه اس کخار زبنتاو دبره کبنت، ات رخسونه ره تر سال تيار سيد.

رخسونه مکتب مس دولت پوند تير. اس درس دے يت وم مکتب پرا فه ته نرجيست. يه ته مس اس پهله خب تير تا تگاف وے چاست. دوند ته چاست لوخو اس وے چيبتاو ته سپر نه سوڊ. وم مپٻے دولت خه نه وپنت دس وم ارد دقبت لوخو يه چيز خو اند بنسجے. رخسونه تر چيدهج يادد ات دولت خه نه وپنت دوند ملال سوڊ وم تهت خو بنهر افين ملال خه.

رخسونه خو سن ات سال ارد دوند بنرمند ناک مس نيست. قهرڙڊ يه مپٻ دولت وربمت دڙ خو راز دل رقت وے رد لوڦد. خاله نسيمه ند يه گهپ مدوم ته خو رزين ارد لوڦد: "تمه مے دوره جوونين اند سپين خيم ات پولادين غهڻڪ." رخسونه ره مس نه فارت دولت ارد لوڦد چيز وم دل اند. اگه وے رد لوڦد ات يو وم ارد خه لوڦد يه وے ارد خوش نست بعد چير کبنت؟

لهک مپنت دسگه بيدے. ژيوجنس هرځوند خه خربت دونگه به مزه دے. ژيوجنس اند شراب خاصيت هرځوند کپنه دے خه سوڊ دونگه وم مستے لپ دے. عسل دونجهت به مزه يدے وے جمع چيد تير خفتنج نپش ڏيد. نوش ات نپش، گل ات شوڙ پهله پس پهله زب ڏهڙين. رخسونه هر پيڙ دولت خه وپنت فکر ته کبنت غهڻين درون سرخوشبخت غهڻ.

رخسونه ره دقبت غهڻين ته فک دولت فهمين، بنهر غهڻين فک وے جهت پيچک تر ميڙ. يه چرت ڏيد يو يوسف ات يه زليخا مهڙ دگر غهڻين مصر اشراف برنکين. يه مپٻ ات هر ځوند قوت وم ند خه قد جمع چود خو دولت پوند تير وراڦد. دولت مس اس درس يت ، يه خو دل صد دل چود خو لودے: "پر بڻيت کراسفچپک." روسے تير: "سلام مقبولڪ."

دولت اند وے موي تنه وے تير شغ سٽ، وے تنه شاش ريزون سٽ، پس دے يٻ لوخو يه باردون رژين قود خو وے کهل تيرين الاو ڏاد. اس وم مپٻ اند اته رخسونه ته وے جاي اند په دولت نيئت، فلت ته ادے خه وخت ته يو يادد. يو ته يادد يه ته سلوم کبنت، يو ته مس سلوم کبنت خو بعد يه ته خود پوند تير تيزد ات يو خوند تير. يه کو يه قاق سلوم مس وم ارد غنيمت ڦد.

يه تر مکتب قاغزن کبنت يه ميزداو مس اُخمند خو چود. هر مپٻ ات يه کبنت يه ته مازد بعد ته وم تير نقت: "دولت + رخسونه = عشق."

هر مپٻ ات يه کبنت يه ته مازد قرار اس خو تهت ته ار يه قاغزن البوم جاي کبنت. يه پيڙ ته خو قنير چرت ڏيد ڍد جناو مغرور، خوشروي، فهمچار، غڏه ته خو جناو خوشروي يت فهمچار، بلند قهد دراز غونج غهڻ خورد بنکيرت، مو جناو زيرد فلخ گت غونج خه کبنت!!

رخشونہ مس دولت مغوند سفید، بلند قہد فہمچاز. رخشونہ بئہر اند غلہ (غللہ) سیخن وم غونجبن وم سیفدینبخ فہ کُت چورج. وم تہت رفیق مراد، ات نہن ثریا قرٹ انقلابے، تیاربن انقلاب اقبن خو جون فدا کنبن. ستالبن نوم خہ انجھبن وم تہت تہ اس خو جای تیر اندیزد. ستالبن رزبن نوم سویتا (سویتلانہ) قد.

رخشونہ نو اس نہن ست ات وم تہت وم نوم چود سویتلانہ، ستالبن رزبن نوم تیر. وم نہن ارد وروسے نوم سویتا خوش نہ قد. وم نہن وم رخشونہ قیود، وم ارد مس رخشونہ خوش دے. فک جا تہ خو رخشونہ لوقد، سویتلانہ تہ تر مکتب دوند وم فہمبن.

رخشونہ ند بیوٹ ہوس. وم ہوس تر دولت یونیفرسٹیٹ (دانشگاہ) دہداو. یے سالگہ ربڈج تر مکتب تیار چیداو. بیگونے خوقتیر نقلے کبنت. یے سالگہ ربڈج، یے سال دوند لپ نست. اس خو مومے بندجت: " ماہ درآمد برآمد."

رخشونہ ۱۷ سالہ قد تر یونیفرسٹیٹ بن وم انجوقد. وم مہبٹ بن بعدے امتحون وم ارد خہ لود ادے یے اس امتحون نرجہد، اس خوشے وم رہنہب خورم وم نہ یاد. مہبٹ بن تہ حساب کبنت، خہ وخت جلدے درس شروع سوڈ. رخشونہ تہ ہر مہبٹ تر درس سوڈ ات دولت تہ مس پوند ارد پے وم اند ڈپد. دولت وپنتاو وم ارد یے جشن. ہفتہ ند پینخ مہبٹ تہ وے وپنت ات کہ یے زہرہ یدے تر وے گھپ ڈپد. اچب زہرہ نہ کبنت. یے پیڈ وے رد یے چیز لوقد ادے یو فہمت یہ وے ژبوج. رخشونہ اس وم مہبٹ اند دولتے پوندتیر خہ وپنت دگہ خو غونج کت چید مس بہس چود. یہ چرت ڈاد ادے دولت قشلاق غڈہ یت قشلاق بچگلہ رہ کُت غونج غھخ دوند خوش نست.

رخشونہ بیست سالگے ند درس تیار چود. دولت یے سال پرا درس تیار چود، وے یبن اک وم یونیفرسٹیٹ اندب تر کار زابنت. یو شچ یم اند استاد درس تہ ڈپد. رخشونہ ند غل امبڈ یست ادے یے مہبٹ نی یے مہبٹ تہ وے ارد فہمونت ادے ژبوجے وے. وم سالگہ مس وم زہرہ کمے چود، نہ فھرڈاد وے رد لوقداد ادے یہ وے جہت ڈپون ات زار. یے سالگہ مس نرجہد ات رخشونہ مس درس عالیہ نمرہ قتیر تیار چود. وم بن مس اک وم دیپارتمنت اند تر کار زابنت. یہ مس شچ استاد درس تہ ڈپد.

یے مہبٹ یے سہرکے دنیا رخشونہ تارہ چک ڈاد، وم دنیا وپرون سٹ، وم قصرادے یہ خو خیال اند خو رد خہ میزد سیل وم یاد. یے مہبٹ یت تر دیپارتمنت وم میز تیر یے جنٹ نومہ. وم رھنگ زید، وم ڈستبن بن سستیخ چود، عرق وم پپینونے رہ روون سٹ. جنٹ نومہ یے زابنت بیٹے چود، اک وے یہ خو خیال اند خو شاہزادہ خہ لود وے ند سور، وم مس تر سور جنٹ چورج. اس بلدبنے بئد ادے وے تہت وے

مجبور چورج وے خالہ رزبن تہ وے رد ڈید۔ وے نہن ات تہت بن لوفج: "خو پخ سور خہ ون ام ارمونگہ
مأش اند نست."

رخشونہ رد ید دوند نو گہپ نہ فد۔ یہ دسگہ گہپ بنداو ارد دایمب تیار فد۔ فہمتے یے مہب نی یے مہب تہ
اس یے جے بنہنت۔

رخشونہ خہمین ارد یوینک حلقہ حلقہ درو نورد ست۔ وم غہرڈ لب ست۔ یوینک یے غہرڈبن ست،
بروچک جے ڈند فد ات احتیاتے خو چود۔ ید کورے گرے، مردم تہ چیز لوفبن۔ تقدیر اردے تن داد،
خوبئے قناعت خو داد۔ قدیم مردمین لوفج: "دگر دگر ات جگر جگر۔"

رخشونہ سور مہب اند پرا ست تر آرایشگاہ نوہنخے خو گرڈہنت، خو نو خسرو یویناکے پنوید، خو نہن
قیمتے سفخہنے چود خو تر مہک، خہے ازود ات ازم تر یوینک خو چوہنت تف تفے خورد چود ادے خہم
خو مہکہنت۔ خہ جسے لو خو سور وم اند۔ دولت وم مہب لب خوش فد۔ یہ مس وے خہے اند خوش فد، یہ
بے شرابب مست فد۔ وم رمہبے تا سور تیار نہ سوڈج اس دل ات جونے رقاصے چود۔

رخشونہ رہ دگر بنہر ات دانشگاہ ادے دولت یم اند خہ فد تنگے کہنت، یے جا رہ جای خورد نہ فرہد۔ یے
ہفتہ نرجید ات خو تہت ات نہنے زاہنت خو تر خو داد ات باب بنہر۔ وم تہت ات نہن وم چارچید زقبس
اند۔ دوندب تہ لوفبن تیزدے چار کن۔ تیر آخر وم تہت ات نہن بن مجبورہن وم چود چار کہنت۔ خو تہت ات
نہن گہپے زاہنت تر چار چید راضے ست۔ وم مہب وم اند سور ات یہ فا قاغزن کہنتے یک میزد، خو بین
تیر وم ربود خہے ازود ازم تر وم چوہنت قلمے زاہنت وے یوینکے خو ڈندون قنیر پتند دڈے نقشت:
"دولت جون نر مو سور۔ نر تہ چار کن ام ات اگہ راست خہ لوم نر تہ چار مو ڈھڈہن۔ چار تہ کن ام ات
مو دل اند ات تو۔ مو دل اند ات تو دوند۔ یم مو دل تارہک مے تہ تو دوند رہنایے کنے۔"

عمرے مس بنخ مغوند نرجیست۔ یے ڈیس ات پینخ سال نرجید اس دولت برن فید۔ ات رخشونہ رہ لو خو
بیار فد۔ رخشونہ دے دوند سال اند تر خو تہت ات نہن ژیوگے بنہر۔ بنہر وم کودکے وے کوچہ بن ات
زبادکپن ارد خہ نرجید۔ بنہر ادے وے باغبن اردے پاڈویاجب خہ ژہنت، یکم پیڈ تر مکتب خہ ست، یے
جے غم ات یے چیز دُفت خہ نہ فد۔ دنیا وم رد کس موش خہ فد۔ نہ عشقے فہمت ات نہ عاشقے، غہخ ات
غدہ وم ارد بیوٹ فد۔ پانزدہ سال اند یے پیڈ مس تر یے جای نہ ست۔ خُفار سال تر پرا وم نہن ات یے سال
بعد وم تہت مس خو عمر وم ارد داد۔ اس خو چار مس جدا ست۔ خڈاے جناو بیوجے زار رہد۔ دوستہن ارد
تہ نقشت ازود ات ازم تہ پینخت، اس دولت ات وے زندگے وے کار ات بار تہ مس وھڈ وم ارد نقشہن۔

زندگے خچ خچک تیزد۔ دولت پانزدہ سال اند لب تیزب خو فرود، یے سر تیر سلوندکے خو فرہنت۔ شچ
دولت داکتر علوم ات تاریخ دیپارتمنت مدیر۔ وے رزبن مس مکتب بنایبج۔ رخشونہ سر با دو گوہن ناقہ،
درس ات چید۔ وم وین ات وم معز اند دولت دوند۔ ہفت اندومے وم تہ دولت لوفد، وے نوم وم ارد سوڈج
ورد۔

رخشونہ یے مہب اس درس یت ادے خط وم ارد بیچ۔ خط تیر نقشیح سراغہ نست۔ وم خطے زابنت وم زارڈ خوردب خُغ ڈاد۔ وم دل ارد گھنبت ہرچیز خہ گندہ خبر۔ رخشونہ خرافاتے مس نست ات وم زئبناو قتیر پینج دے تس خہ سؤد، وم ٹستین بن سست ست، وم تنہ مس سستبج چود، تہہ یے خوتیر چود خطے بیت چود خو درو بنسید ست، باور نہ چود وم بہ خیال خطا تہ وپنت یا چدوم وم قتیر شوخے چورج، نقشچین وم ارد ادے داکتر دولت بیک ماشین قتیر تصادف چورج خبس زہر سوڈج ار بیمارستون۔ رخشونہ اند وم جون اند یاخ ڈاد۔ لو خو یاخ تیر تہ پوند تیزد۔ تیزبے خو آبننا رمزیہ رہ قیود پینسختے، یہ مس وم ارد لود راست دسگہ حادثہ سوڈج۔ آب ریختہ تہ جعہم نہ سؤد۔ قسمت قتیر چیر کنے۔

رخشونہ نیت چود ہر رھنگ قد دولت تیر خو ڈید۔ ڈو مہبین وم تیر خرھنگ نرجھد یہ تہ خبب فہمت۔ ڈو مہب بعد تر دولت خبزے خو فریبت۔ یت ادے اس وے تصادف یے مئست نرجیڈج ات وم اردبن نہ لوئج۔

کلخچ یے وڈند، پیخ خیر، خبمین تاج اند خون ات راست پے بیمارستون۔ ڈو مہب تر پیرابین دولت ارد جواب ڈاڈج ادے خب سید ارد نست۔ دگرگہ تہ جے پاڈ نہ سؤد۔ وے فیک فرسچ، مہغخ وم درون اند خہ فک تخیرم سڈج۔ وے زندگے اس وے ڈست اند نبتوید، ڈاد دگر بن مڈست۔ چھی شچ یے جے، چھے یے جے سراق کبنت، ہر تھن خو قتے پرسیم۔ یے پیڈ تگاف اس پوند خہ ڈے یے تو ڈست انجیقد خو سبنت تو۔

بدبختے تہ تاقہب نہ یاڈد۔ یودندیر وے بن فہمت یو خب سید ارد نست خو زریاتبنے زابنت خو تاید۔ وم رن وے تہت وے رد خہ ڈاد ات خہ لودے ید تہ تو چاست ید تو قوم ید تو کھند۔ چارکک بیچارہ مایی سنگاف تیر رپد۔

دولت ار بیربج رق جے دھم وئبچن، یے چھی نست ادے چنگن اس وے تیر ہی کبنت، یے چھی نست پہلے وے گرڈبنت، کھی یے چھی یدے یے قرت بنخ ار وے نای چنکت۔ رحمجنٹ فیل تر دقے خیرہ کو چھی تہ اس دقے ڈیڈد ادے ناگن یے پیڈ پہلے وے گرڈبنت۔ وے خبمین بن مس اس فلتاو تر دقے پرماد، تا بدفخبن تا تہ بیت ساوبن۔ وے خبمین بن اس ماتے بڈاقد خوڈم وے یاد۔ کھند خوڈم ات کھند اگہ ہرچیزخہ تہ ملایمب وے پیخ ارد وخت وُز وُز کبنت۔ دوند خوتیر تہہ چود خو خبمینے نیم در بیت چود یے رنک وے کھل تیر وریشخ وے پیخ ارد ڈست ڈید۔ خو ڈستے بزور سبنت خو خبمینے ڈست ڈاد بیٹے چود یے بلند قہد کخای غل وے پیخ ارد ڈست ڈید۔ خو خبمینے دوس بیت چود، جوہنتے رخشونہ۔ خو خبمین ارد باور نہ کبنت۔ یست بیمارام ات تہب مو کبنت۔ فا یے خو خبمین بڈیمت۔ مے پیڈ وے ترغور یت ہر تھن خہ وے نوم انجیقد ات قیود: "دولت! دولت! دولت جون!" مے پیڈ دوس خو جنیبنت خو خبمینے فراخٹ بیت چود جوہنتے رخشونہ غل وے کھل تیر وریشخ ات غریوست نود۔ یے کہ مثل ادے اس ڈو دیدہ وم اند خون باربن کبنت۔ دوند قوت وی اند قد تہہ یے خوتیر چود لودے: "رخ رخشونہ تویتا؟" رخشونہ غل جواب نہ ڈاڈج ات دولت خوبٹ دووم ڈاد: "رخشونہ وُز ام لایق تو محبت نست۔ وُز ام تو خبز اند ہنرمندہ، تو خبز ام کورے، وُز ام تو خبز اند فہم ام چیز تو رد لوٹ ام؟"

رخشونہ وے یوبنکپنے خو ببین قنتیر زدود خو لودے: " دولت جون ماش أم دوست نست نه؟ مه رنئس!
دوست آن باشد که در تنگی بگيرد دست دوست."

دولت دراز تر رخشونہ پيخ چوبنت هرچبز خه چه لوفد سٺ خو نه لودے، یوبنک وے خبمبن ارد حلقه
ڈاد، خو پيخے گرڈبنت خو یوبنکپنے زدود يے زهرخند خو قرار.

يے هفته نرجيد ات يے فبگه رخشونہ لود: "دولت جون خو پاسپورت مورد دهک لب درکار."

دولت لودے: " وم مېټ مو زرياتبن نهن مو پاسپورت طلاق زئبنت اقبن ياد خو قودے ربودے تر تاق،
بنکر ناگ فرے يے ته. مورد شچ يه درکار نست، وز شچ پاسپورت خه کن أم. هر چير وم قنتير خه کنے تو
دل."

رخشونہ لودے: " اے دولت جون! دولت جونے من! اگر تو از اول درکم ميکردی شايد امروز نه من به
اين حال ميبودم و نه تو درين حالت که هستی. حالا به اين البوم نگاه کن."

رخشونہ يے البوم دولت پراندير يبت چود ورهقه ڈاد، هر ورهق اند يے قاغزن کبنتے يک. آخرون
کبنتے يک يے که پرا اس خو چار چيد وم تير نفيشچ: " دولت جون تُر ته چار کنم ات مو دل اند ات تو
دوند. يم مو دل تارېک مے ته تو دوند ربنايے کنے. وُزام توند."

دولت جون نر يے که مېټ، يے که يت اده مو دل ته ربنايے خه کبنت. بئمنے ته ساو أم تر " خانه عقد
نکاح". مه پيبنخ مو يده چيزارد. خوبټ بايد فهم.

رخشونہ ڈو ساعت بعد يت اده فېشن ات فسونه خو ڈاټچ هر رهنگ ات نيوبنخ.

"دولت جون مرا تبریک کن که امروز عروسی من است. امروز عروس کسی ميشوم که اين همه سال در
فراقش ميسوختم. دولت جون من و تو زن و شوهر قانونی هستيم."

دولت فيل فيل تر وم چاست ات قرار، گهپ ته نه ټيد، لو خو زفه ابابنچ. اس که باور کبنت. يو خو ټست
اس خوتے زابنچ، يے چه رد درکار نست.

دولت فکرات چرت فک خطا ټد، اگر يے چه رد گه درکار خه نه ټد، رخشونہ ره درکار.

رخشونہ يت دولت خوند سالگه يکجا زندگے چود ات افسوس وېف خوشے دراز دووم نه چود!! هچ بنهر
ات هچ داکتر نه ټد اده رخشونہ خو چار ترم نه ياد. رخشونہ خوند محنت ات زحمتے خه چود بے فايده،

دولت خُب نہ سُت. بعد اس پینچ سال بیمارے رخشونہ ڈستین تیر دولت جون، جون آفرین ارد سپارت، ات رخشونہ قاوے غم ات فراق اندر پد.

خوشے ندیے بنتر بنخ برنبت دانگہ دووم نِست. !!!